

[Axel Ivan Pedersen.]

lov ikke har afgivet betænkning, og man spørger uvilkårligt: hvad er forklaringen herpå?

Svaret ligger i de oplysninger, som den højtærede boligminister gav i sin fremsættelse, at hypotekforeningernes stående fællesudvalg har henstillet, at loven snarest ændres på to punkter, nemlig med hensyn til indførelse af nye lånetyper og med hensyn til forhøjelse af lånegrænsen for forhåndslån. Dette vil betyde ligestilling med kreditforeningerne, som ved ændringen af kreditforeningsloven i 1959 fik gennemført den kontantlånsordning, som en af de her foreslåede ændringer er ensbetydende med.

Imidlertid har kontantlånsordningen ikke vundet særligt indpas i kreditforeningerne, men derimod nok i de nye finansieringsinstitutter, som revisionen af boliglovgivningen i 1959 skabte. Når nu denne kontantlånsordning ikke har vundet særligt indpas hos kreditforeningerne, men hypotekforeningerne ønsker lovhjælp til en sådan ordning, fristes man til at spørge, om der heri ligger en antydning af en kursændring, hvad angår omfanget af hypotekforeningsydelse. Det kan ikke nægtes, at omfanget af såvel kreditforenings- som hypotekforeningsydelse har været meget beskedent gennem årene, skønt risikoen har været minimal og i de senere år på grund af konjunkturstigningen lig nul. Det skal for en fuldstændigheds skyld tilføjes, at det siden 1959 er blevet noget bedre, idet lånene siden da er blevet forhøjet.

Kan gennemførelsen af de nu foreslåede ændringer medvirke til en endnu blidere kurs, må det hilses med tilfredshed, selv om jeg ikke kan tilbageholde den bemærkning, at den udvidede adgang til indførelse af andre lånetyper og for den sags skyld også nye kreditinstitutter ikke har betydet billigere penge til byggeriet. Mon ikke det ville være betimeligt at se lidt på lovforslaget i et udvalg? Jeg ønsker senere at stille forslag herom, men kan tilsige mit partis velvillige behandling af dette lovforslag.

Heilesen: Som det fremgår af ministerens fremsættelse af det foreliggende lovforslag, indeholder dette to ændringer, som købstadhyptekforeningerne har ønsket indført, nemlig hjemmel for foreningerne til at indføre nye lånetyper, kontantlån, og en forhøjelse af grænsen for foreningernes adgang til at yde forhåndslån. De foreslåede ændringer er udtryk for anerkendte principper, og ordningen anvendes af andre finansieringsinstitutter. Jeg kan på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag.

Erna Sørensen: Også det konservative folkeparti vil gerne gå med til en velvillig behandling af det foreliggende lovforslag. Efter at jeg har hørt, at det kommer til udvalgsbehandling, vil jeg indskrænke mig til nogle ganske få bemærkninger her, idet jeg går ud fra, at det har været et stærkt ønske fra hypotekforeningernes stående fællesudvalg at få fremmet lovforslaget nu uanset den påbegyndte revision.

Når man betænker, at andre institutter på grundlag af realkreditkommissionens betænkning har fået ret til at yde kontantlån, kan jeg godt forstå, at købstadhyptekforeningerne gerne vil have den samme status. Men om ordningen kan få indfyldelse på kurserne, er jeg ikke i stand til at overse. Det er et af de områder, hvor jeg gerne ville have nogle oplysninger i udvalget.

I øvrigt må man konstatere, at ordningen med forhåndslån ikke har virket særlig praktisk i de år, der er gået, siden man indførte den i 1959-loven om kreditforeninger. Også her kunne der være grund til at spørge, hvorfor man ikke i højere grad har benyttet disse regler, men som sagt, da der bliver nedsat et udvalg, kan vi måske få klaret de forskellige spørgsmål dér.

Vi tilsiger en velvillig behandling. Jeg forstår, at man ønsker sagen fremmet hurtigst muligt, og det er der ikke noget at sige til. Når en fuldstændig revision af loven ikke har kunnet gennemføres endnu, til trods for at udvalget blev nedsat i januar